

[Ernst Schmidt]

det er altså efter min ringe mening en forkert opfattelse. Selv i en af de mest centralistiske stater, man overhovedet kender, i hvert fald vil jeg henvise til den, nemlig Sovjetunionen, protesterer man imod planer om at sløjfe de små landsbyer ifølge en artikel i Jyllands-Posten fra den 22. marts 1979. Man har af centralistiske grunde gjort forsøg på at flytte 15 mill. landsbybeboere, og jeg vil gerne have lov til at citere, hvad der står i artiklen, for det er altså et udpluk af en russisk bondekones læserbrev: »1. januar blev vores eneste butik lukket, man siger, at landsbyen ingen fremtid har, og at nu er der slet ingen handlende. Når vi skal have tændstikker, salt, sukker og brød, må vi vandre til den nærmeste butik 5 km frem og 5 km tilbage.« Således skrev en russisk bondekone fra en landsby sydøst for Moskva.

Hun oplyser også, at landsbyens skole er nedlagt, at myndighederne nægter at anlægge en ordenlig vej til landsbyen, fordi der er ikke noget perspektiv i den. Den slags landsbyer er der 349.000 af derovre, som nu skal nedlægges. Jeg har ikke hermed foregøjet, at regeringens oplæg går ud på at nedlægge alle de små samfund. Men det fremgår klart af den udvikling og med den planlægning, der har været, at vi er kommet til den helt, helt modsatte side af, hvad vi burde, hvad vi kan se af statistikken, nemlig at landsbyerne sygner mere og mere hen. For at få tilgodeset, at landsbyerne også skal være et blomstrende samfund, må vi have klare linjer fra regeringen om, at nu skal centraliseringen høre op, og at nu skal landsbybeboerne selv være med i beslutningsprocessen. Derfor vender vi os imod det sidst fremsatte dagsordensforslag og støtter det første.

Margrete Auken (SF):

Da mulighederne i dag for at deltage i en debat, som optager hele den danske befolkning, har været ekstremt vanskelige, skal jeg ikke her søge at gøre det yderligere vanskeligt ved at lade, som om vi stadig væk snakker om det, men blot kort fra socialistisk folkeparti sige, at da socialdemokratiet har fremsat et forslag til motiveret dagsorden, der fuldt ud tilgodeser den kritik, der har været ført frem under debatten i dag, finder vi det betydningsfuldt at få det bredest mulige flertal i en så vigtig sag. Denne dagsorden

er en klar tilkendegivelse af, at landsbykommissionens kommissorium ikke er blevet ændret, hvad man ellers kunne have mistanke om ud fra landsplanredegørelsen. SF opfordrer alle partier til at støtte denne dagsorden, som også sikrer regeringens og socialdemokratiets tilslutning til landsbyerne og de mindre bysamfunds overlevelse.

I konsekvens heraf beder vi hr. Svend Erik Hovmand trække det første dagsordensforslag tilbage, da det må være i alles interesse, at der ikke opstår splittelse om en sag, som vi tydeligvis alle anser for så betydningsfuld.

Svend Erik Hovmand (V):

Jeg føler trang til at spørge SFs ordfører, fru Margrete Auken, om det, der netop er sagt fra denne talerstol, betyder, at SF ikke længere vil stemme for den dagsorden, som jeg har fremsat med tilslutning fra SF og en række andre partier i dette ting.

Flygaard (DR):

Retsforbundet har ofte været utilfreds, når der fra regeringens side kom en dagsorden, der blot indeholdt en formulering om, at man tog regeringens eller ministerens redegørelse til efterretning. Her har vi fået en dagsorden, der siger noget konkret og noget, som retsforbundet kan tiltræde. Derfor kan retsforbundet stemme for den af socialdemokratiet stillede dagsorden.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Da hr. Svend Erik Hovmand med det sidste spørgsmål har tilkendegivet, at hans dagsorden ikke længere handler om landsbyerne og de små bysamfund, men handler om dette ting, kan vi naturligvis ikke stemme for den, da det først og fremmest er landsbyerne og de mindre bysamfund, der ligger os på sinde.

(Kort bemærkning).

Svend Erik Hovmand (V):

Jeg er overrasket over de udtalelser, vi netop har hørt fra fru Margrete Auken. Det plejer at være sådan i dette ting, at man kan indgå aftaler om konkrete tekstformuleringer, hvad der er sket i dette tilfælde med tilslutning fra SF. Det, der var afgørende vigtigt